

Gyalogtúra a Börzsönyben

A túra első napján a Nyugati Pályaudvarról indultunk. 8.45-re kellett odaérni a találkozási helyre. Kiss Gergely tanár úr már 8.30-kor ott volt. Amíg a többiekre vártunk mindenki elkezdett mesélni a nyaráról, voltak olyanok akik egész nyáron edzőtáborban voltak, de a legtöbben a Balatonnál nyaraltak. Szerencsére mindenki időben megérkezett. Elindultunk, hogy fölszálljunk a vonatra. A szerelvényen nem voltak sokan ezért kényelmesen elfértünk. Kismaroson szálltunk le a vonatról, és siettünk hogy elérjük a kisvasutat, de ez nem sikerült: amikor odaértünk akkor gurult ki az állomásról. Kerestünk egy helyet ahol leülhettünk addig, amíg vártunk a következőre. Ketten elmentek focilabdát venni, utána meg ketten elmentek francia kártyát venni. Focilabdát nem sikerült venni, de francia kártyát szerencsére igen, amivel rögtön elkezdtünk kártyatrükközni J. Tomi vezetésével. Elindultunk, hogy fölszálljunk a kisvasútra ami nehéz feladat volt mivel egy gólyatábor is ezt a vasutat nézte ki. Fölszálltunk a vonatra és elhelyezkedtünk egymás hegyén hátán. Amikor jött a kalauz arrébb kellett pakolni a táskákat, hogy elférjen. A Királyréten szálltunk le a vasútról és rögtön meg is álltunk két órára ebédelni. Az evés után azzal szórakoztunk, hogy beleültünk a hintába és egymásnak dobáltuk a métalabdát. Utána Máté és G. Gergő elkezdtek egy fából méta ütőt faragni a kisbaltával mivel ütőt nem hozott senki. Máté amikor készlett az ütő, nagyítóval beleégette azt, hogy „2017.b”. Felvettük az „500kg-os” táskáinkat ami néhány esetben nehezebb volt, mint a hordozója testsúlya. Mentünk 200 métert és aztán megálltunk feltölteni a vizes üvegeinket. Itt találtunk egy olyan boltot ahol árultak görögdinnye kinézetű gumilabdát a gyorsan meg is vettük. A tanár úr kisorsolta a neveket. hogy ki kivel fog beszélgetni amíg sétálunk a tűző napon felfelé a Nagyhideghegyre. Pár kilométer után megálltunk pihenni és szedret enni, voltak olyanok akik eltűntek a szedresben és csak pár perc után kerültek elő. Folytattuk az utunkat, de a következő kereszteződésnél megint megálltunk pihenni. Ezután a pihenő után sokat mentünk egyben és csak már a hegy felénél álltunk meg ahol volt egy ház és egy nagy mező. Innen már nem volt messze a csúcs, se a vacsora. Amikor fölértünk a csúcsra és levettük a táskáinkat elkezdtünk fájni ezért mindenki fölvette a pulcsiját. Elmentünk vacsorázni. Két fogás volt. Evés után körülnéztünk a csúcsról és csináltunk egy csapat fotót. Utána szomorúságunkra visszaindultunk a házhoz ami a hegy felénél volt mivel ott lesz az alvás helyünk: a mezőn ott verjük fel a sátrinkat. A sátorverés mindenkinek másképp ment: voltak akik két perc alatt készlettek és voltak olyanok is akik fél óráig vacakoltak. Négy sátort körbe raktunk a többiek elszórtan verték föl. A sátrak közé tüzet akartunk tenni ezért először a kísérlőkhöz Kristófhhoz, aki most végzett, fordultunk őt azt mondta nem ő a főnök ezért az osztályfőnök úrhoz mentünk de ő nem engedte meg. Éjszaka nem nagyon tudtunk a társammal aludni mert a nagyhelyezkedés ellenére is sikerült fölverni a sátrat egy buckára. Így telt az első nap.

A második nap, amikor felébredtünk, akkor Kristóf mondta, hogy egy róka is velünk aludt. Reggeli után indultunk tovább sajnos hegynek fölfele. Sok gyaloglás után elértünk egy kis faluba ahol az ebédet fogyasztottuk el, majd egy foci meccsen elverték a helyiek, igaz ők agresszívak voltak mi meg nem mertünk lökdösődni, és a fele góljuk nem is volt érvényes de nem nagyon számított. Meccs után métázni kezdtünk páran de ez nem sikerült jól, 10 ütés után már darabokban volt a faragott ütőnk. Szerencsére innen busszal folytattuk az utunkat és így már csak 7km-t kellett gyalogolni, még úgy is, hogy előbb letáboroztunk. Elkezdtünk fát gyűjteni a tűzrakáshoz addig amíg mi a tűzzel voltunk elfoglalva a többiek elkezdtek fölvágni a vacsorához való. Elértek addig, hogy a só és olaj kell, de

senki sem találta a táskájában, a tanár úr meg a Kristóf nagy nehezen rájött, hogy valahol elvesztettük a pizza krémmel együtt. Nem tudták mit csináljunk, mert a paprikás krumplinak ezek a fő összetevői. Végül arra jutottak, hogy engem és Lehelt elküldenek vissza a faluba ami 4km-re volt, hogy kérjünk valakitől. El is indultunk futva, mivel sietni kellett, de az út nagy részét lesétáltuk. El is értünk az erdő szélére már kezdett sötétedni. Itt már voltak házak az egyiknél egy bácsi állt a kapuban gyorsan odamentünk hozzá. Rögtön hívta a feleségét, hogy hozzon egy kiló sót meg egy liter olajat mondtuk annyi nem kell, ezért csak a felét adta. Egyszer csak egy traktor jelent meg az erdő felől a bácsi aki feltételezésünk szerint erdész lehetett, rögtön rohant, hogy megkérdezze az erdőből jött-e. Mikor indultunk akart adni két biciklit, mert szerinte nem érünk vissza sötétedés előtt, mondtuk, hogy nem kell és gyorsan elindultunk vissza. Elvileg ebben az erdőben farkasok és hiúzok voltak, visszafelé úton egyszer csak hirtelen egy őz szaladt át előttünk. Egy kicsit meglepődtünk, de futottunk tovább, amikor már közel voltunk a táborhoz megint elkezdtünk futni. Szerencsésen visszaértünk gyorsan neki is láttak a vacsora elkészítéséhez. A vacsorát két órán át csinálták ezért csak 22.00-ra lett kész, akkor is forró volt mindenki megégette a nyelvét. Evés után marshmallow-t sütöttünk. Ezután mindenki elvonult aludni, mi a Lehellel megint nem sokat aludtunk négy óra körül jöttünk rá, hogy mind a ketten ébren vagyunk. Egy idő után arra lettünk figyelmesek, hogy valaki fát vág az erdőben, reggel kiderült, hogy csak a Kristóf volt.

Korai kelés után indultunk tovább Drégely vára felé. Odafelé meg kellett állnunk, mert vaddisznók voltak előttünk. Drégely várában ketten fölmondták a Szondi két apródját és a fagyizáson ezért két gombóccal többet kapnak. A várban reggeliztünk, majd tovább indultunk Vác felé. Egy faluban álltunk meg ahol a vonatra vártunk és pár helyi rászólt azokra akik a labdát vitték, hogy ne olyan dinnyét vegyenek, mert az nem igazi hanem mű, ezen egy jót röhögtünk. Leszálltunk a vonatról Vácon először beültünk egy étterembe ebédelni: 4 pizzát rendeltek. Utána fagyizni mentünk mindenki két gombócot kapott, kivéve azok, akik felmondták a Szondit. A strandon mindig két ember vigyázott a cuccokra a többiek pedig „vízilabdáztak”. Strandon még ettünk hot-dogot vagy hamburgert és még két liter Spriteot is kaptunk a büféstől azért, mert tisztelettudóak voltunk és persze, mert piaristák. Kiderült ugyanis, hogy ez a bácsi a váci piaristák csapatában benne van, aminek az a neve, hogy „Veszteni tudni kell”. Strand után misén vettünk részt, majd haza vonatoztunk. Így telt az első gyalogtúránk.

Bátai Domonkos